

रामः

राक्षसचक्रभ्रान्तो चन्द्रोऽयं चतुरचरः ।
रामाव हनुमः प्रोक्तो मन्त्रः पञ्चाचरः परः ।
पञ्चाशन्मातृकावयः प्रत्येकपूर्वको मनुः ।
जम्बीवाकमन्त्रादिषु ताराद्यः स्वादनेकधा ।
तेन च राम । चाम । इत्यादि पञ्चाचरः ।
तथा जम्बीवाकमन्त्रादीनामन्यतमदानेऽपि
पञ्चाचरः । तेन श्री राम । ऐं राम । क्लीं
राम इति ।

“वह्निस्थं शयनं विष्णोरङ्गेचक्रविभूषितम् ।
एकाचरो मनुः प्रोक्तो मन्त्रराजः सुरदमः ॥
नञ्चा मुनिः स्वादगायत्री ऋन्दो रामस्तु
देवता ॥” ॥

एकाचरे तु द्वादशलक्षपः पुराचरवम् ।
तथा च । भातुलक्षं जपेन्मन्त्रं इति वचनात्
अन्येषां षड्लक्षप इति विशेषः । ध्यानपूजा-
दिकं षड्चरवत् ॥ ॥ अथ श्रीरामचक्र-
प्रयोगः ।

“जातोप्रसूनेऽङ्गुल्यादिन्द्रिरावाप्तये नरः ।
जातोप्रसूनेऽङ्गुल्याचन्द्रनाभः समुचितेः ।
राजवशाद्य कमलैर्धनधान्यादिवम्पदः ।
नीलोत्पलानां होमेन वश्येदखिलं जगत् ॥
विश्वप्रसूनेऽङ्गुल्यादिन्द्रिरावाप्तये नरः ।
दूम्बाहोमेन दीर्घाङ्गुर्वेष्मन्तो विरामयः ॥
रक्तोत्पलकुतात्मन्तो घनमाप्नोति वाञ्छितम् ।
मेधाकामेन होतव्यं पलाशकुसुमेक्षरेः ॥
तच्छप्तमम्भः प्रपिबेत् कविर्भवति वल्लरात् ।
तन्मिश्रितात्तं सुञ्जौत महादारोग्यवहेनम् ॥” ॥
अथ श्रीरामचक्रकोत्रम् ।

श्रीहनुमाववाच ।

“तिरन्नामपि राजेति समवायं समीयुषाम् ।
यथा सुग्रीवसुखानां यस्तस्य नमान्यहम् ॥
सहदेव प्रपन्नाय विशिष्टायेव यत् प्रियम् ।
विभीषणायाचितं यस्तं वीरं नमान्यहम् ॥
यो महान् पूजितो व्यापी महाव्यः कवचा-
न्तम् ॥

स्तुतं जटाशुना येन महाविष्णुं नमान्यहम् ॥
तेजसाव्यायिता यस्य ज्वलन्ति ज्वलनादयः ।
प्रकाशते स्वतन्त्रो यस्तं ज्वलन्तं नमान्यहम् ॥
सर्वतोमुखता येन जीलय दृष्टिता रणे ।
राक्षसेश्वरयोगानां तं वन्दे सर्वतोमुखम् ॥
शुभावन्तु प्रपन्नानां हिनस्ति च यथा शृणु ।
क्षिप्तः सर्वस्विवीरुत्तुल्लक्ष्णं शृङ्खलं नमान्यहम् ॥
यस्माद्विभ्यति वाताकैज्वलनेन्द्राः सन्ध्यावः ।
भिर्यं धिनोति पापानां भीषणं तं नमान्यहम् ॥
परस्य योग्यतापिचारहितो निजमङ्गलम् ।
द्वादशैव निजौदार्यादयस्तं भद्रं नमान्यहम् ॥
यो ऋतुं निजदायानां मारयत्यखिलेष्टदः ।
तजोदाहृतयो वक्रो ऋतुः ऋतुं नमान्यहम् ॥
यस्यादपद्रुप्रपन्नो भयेदुत्तमपूरवः ।
तमीशं सर्वदेवानां वमनीयं नमान्यहम् ॥
आत्मभारं समुत्तिष्ठ्य दास्येनैव रक्षतमम् ।
भजेऽहं प्रवहं रामं सधौतं सहजवचम् ॥

रामः

तिष्ठं श्रीरामभक्तस्य किङ्करा यमकिङ्कराः ।
शिवमयो दिशस्तस्य सिद्धयस्तस्य दासिकाः ॥
इदं हनुमता प्रोक्तं मन्त्रराजात्मकं स्तवम् ।
पठेदुद्दिष्टं यस्तु स रामे भक्तिमान् भवेत् ॥”
इति हनुमन्तस्य मन्त्रराजात्मकं श्रीरामचक्र-
कोत्रं समाप्तम् ॥ ॥ अथ श्रीरामचक्रस्यो-
त्तरशतकं नाम ।

वेदवाच उवाच ।

“इदं गाङ्गेय वक्ष्यामि रामस्याद्भुतकर्मणः ।
नामाद्यशतकं पुण्यं त्रिषु लोकेषु विष्णुम् ॥
नातः परतरं पुण्यं त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
केलाचशिखरे रम्ये नागारक्षविचित्रिते ।
एकाग्रप्रयतो भूत्वा विष्णुमाराध्य भक्तितः ॥
उपविष्टस्ततो भोक्तुं पार्वतीं शङ्करोऽब्रवीत् ।
पार्वत्येहि मया साङ्गं भोक्तुं भुवनवन्दिते ॥
तमाह पार्वती देवी जम्बा नाम सहस्रकम् ।
ततो भोल्यामहं देव भुज्यतां भवता प्रभो ॥
ततस्तौ पार्वतीं प्राह प्रहसन् परमेश्वरः ॥
घन्वाशि हतपुण्यासि विष्णुभक्तासि पार्वती ।
दुर्लभा वैष्णवी भक्तिर्भागधेयं विनेश्वरि ॥
रकारादीनि नामानि शृण्वतो मम पार्वति ।
मनः प्रव्रजतामेति रामनामाभिप्रक्षया ॥
रमन्ते योगिनोऽनन्ते निजानन्दे चिदात्मनि ।
इति रामपदेनासौ परं नञ्चाभिधीयते ॥
राम रामेति रामेति रमे रामे मनोरमे ।
सहस्रनामभिस्तुल्यं रामनाम वरानने ॥
रामेऽमुक्ता महादेवि सुहृ साङ्गं मयाधुना ।
ततो रामेति नामोक्ता सह शृङ्गा च पार्वती ।
ततो शृङ्गा महादेवी पतिना सह संस्थिता ।
पप्रच्छ श्रीमहादेवं प्रीतिप्रवणमानवा ॥
सहस्रनामभिस्तुल्यं रामनाम त्वयोदितम् ।
तस्यान्यापि नामानि सन्ति चेद्भाववद्विषः ।
कथ्यतां मम देवेश तत्र मे प्रीतिरुत्तमा ॥

श्रीशङ्कर उवाच ।

इदं नामानि वक्ष्यामि रामचक्रस्य पार्वती ।
लौकिका वैदिकाः श्रद्धा ये केचित् सन्ति
पार्वति ॥
नामानि रामचक्रस्य सहस्रं तेषु पाधिकम् ।
तेषु पाथ्यन्तसुखं हि नाभ्यामद्योत्तरं श्रुतम् ॥
विष्णोरैकैकनामानि सर्ववेदाधिकं फलम् ।
तादृशनामसहस्रेषु रामनाम परं मतम् ॥
जपतः सर्ववेदाश्च सर्वमन्त्राश्च पार्वति ।
तस्मात् कोटियुक्तं पुण्यं रामनामैव लभ्यते ॥
अस्य श्रीरामनामाद्योत्तरशतनामकोत्रस्य इत्य-
न्तरदुष्टं हृन्दः श्रीरामचक्रो देवता श्रीराम-
चक्रप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः ।
श्रीरामो रामचक्रश्च रामभद्रश्च शान्तः ।
राजीवलोचनः श्रीमान् राजेन्द्रो रघुपुङ्गवः ॥
जागकीवल्लभो जैत्रो जितामित्रो जगद्गणः ।
विश्वामित्रप्रियो दान्तः शरण्याबाधततुपरः ॥
बालिप्रमथनो बाल्मी सखवाक् सखविक्रमः ।
सखव्रतो व्रतफलः सदा हनुमदाग्रवः ॥

रामः

कौशलेयः खरभक्षो विराधवधपण्डितः ।
विभीषणपरिचिता दशग्रीवशरीरहरः ॥
सप्तताम्रमेता च हरकोदकखड्गनः ।
जामदग्न्यमहादर्पदमस्तारुकात्मकः ॥
वेदान्तबारीमेयात्मा भववेद्यश्च भेषजः ।
दूषणविशोदहन्ता चिन्तित्तियुक्तधो ॥
त्रिविक्रमस्त्रिलोकता पुण्यचारित्रकीर्तनः ।
त्रिलोकोत्तरको धन्वी दक्षकारणपुण्यक्षतः ॥
अहत्यापावनक्षेप पिष्टभक्तो वरप्रदः ।
जितेन्द्रियो जितक्रोधो जितलोभो जगत्गुरुः ॥
ऋक्षवानरचंचातो चित्रकूटसमाश्रयः ।
जयन्तजागवरदः सुमित्रापुत्रसेवितः ॥
सर्वदेवाधिदेवश्च न्यतवानरजीवनः ।
मायामारीचहन्ता च महाभागो महासुखः ॥
सर्वदेवस्तुतः सौम्यो ब्रह्मण्यो मुनिर्संस्तुतः ।
महायोगी महोदारः सुग्रीवेशितरान्वदः ॥
सर्वपुण्याधिकफलस्तीर्थः सर्वजनाशनः ।
आदिपुरुषो महापुरुषः परमः पुरुषस्तथा ॥
पुण्योदयो दयासारः पुराणः पुरुषोत्तमः ।
स्मितवक्रो मितभाषी पूर्णभाषी च राक्षसः ॥
अनन्तगुणगम्भीरो धीरोदात्तगुणोत्तरः ।
मायामातुषचारित्रो महादेवामिपूजितः ॥
सेतुहत् जितवारीशः सर्वतोर्ध्वमयो हरिः ।
श्यामाङ्गः सुन्दरः शूरः पीतवासा घनुर्हरः ॥
सर्ववैद्याधिपो यज्ञो जरामरणवर्जितः ।
शिवविष्णुप्रतिष्ठाता सर्वोपगमवर्जितः ॥
परमात्मा परं ब्रह्म सच्चिदानन्दवियहः ।
परं ज्योतिः परं धाम पराकाष्ठापरात्परः ॥
परेशः पारगः पारः सर्ववेदात्मकः शिवः ॥
दत्तेन्द्रात्मभद्रस्य नामामद्योत्तरं श्रुतम् ।
गुह्याद्गुह्यतरं देवि तव ग्रीवा प्रकीर्तितम् ॥
वः पठेत् इदंवादापि भक्तियुक्तैः श्रुतम् ।
स सर्वैर्भुज्यते पापैः कल्पकोटिसमुद्रवैः ॥
जज्ञानि स्यन्तां यानि श्रवणो यानि मित्र-
ताम् ।
राजानो दासतां यानि बह्व्यो यानि सौख्य-
ताम् ॥
आतुङ्गलक्ष भूतानि स्त्रीषु यानि जनाः स्त्रियः ॥
अनुययं यदा यानि शान्तिमायान्मुपद्रवाः ॥
पठतो भक्तिभावेन जनस्य गिरिसम्भवे ।
वः पठेत् परया भक्त्या तस्य वश्यं जगत्तमम् ॥
यद्यत् कामयते चित्ते तत्तदाप्नोति कीर्तनात् ।
यः पठेद्भामचक्रस्य नामामद्योत्तरं श्रुतम् ॥
अज्ञानेनापि कुल्यानो न स पापैर्विलिप्यते ।
पुण्यकाण्डेषु सर्वेषु पठनानन्यमाश्रयात् ॥
सर्ववेदेषु तीर्थेषु दानेषु च तपःसु च ।
तत्फलं कोटियुजितं स्रवेननेन लभ्यते ॥
पुण्यकाण्डेषु सर्वेषु पठनामश्रुतकम् ।
कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥
वेकुण्डे वासमाप्नोति दशपूर्वैर्दशपरैः ।
रामं दूम्बादलश्यामं पद्माक्षं पीतवाचसम् ॥
सुवन्ति नामभिर्दिनेन ते वाधारिको नराः ॥